

Sygn. akt V CSK 244/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa A. S.

przeciwko P. T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 listopada 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 17 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1223/14,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego naruszenie art. 381 w związku z art. 368 § 1 pkt 4 k.p.c., art. 299 § 2 k.s.h. oraz art. 342 Prawa upadłościowego i naprawczego. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił występowaniem w sprawie trzech istotnych zagadnień prawnych, dwóch dotyczących dopuszczalności wniosków dowodowych w postępowaniu apelacyjnym i jednego dotyczącego zwolnienia się od odpowiedzialności ponoszonej na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. przez wykazanie, że wierzyciel spółki nie mógłby się zaspokoić w postępowaniu upadłościowym, choćby wniosek o ogłoszenie upadłości spółki został złożony we właściwym czasie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Wskazane przez pozwanego kwestie nie mogą być uznane za zagadnienia tego rodzaju. Dopuszczenie przez sąd dowodu na wniosek złożony w postępowaniu apelacyjnym zależy według art. 381 w związku z art. 368 § 1 pkt 4 k.p.c. od okoliczności konkretnego przypadku, w związku z czym jest przede wszystkim kwestią faktu. Podobnie sama możliwość uwolnienia się od odpowiedzialności przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. przez wykazanie, że wierzyciel dochodzący tej odpowiedzialności nie poniósł szkody, ponieważ nie uzyskałby zaspokojenia, choćby złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości

nastąpiło w czasie właściwym, nie budzi wątpliwości w świetle art. 299 § 2 k.s.h., a uwolnienie się od tej odpowiedzialności zależy przede wszystkim od okoliczności konkretnego przypadku: przeprowadzenia przez członka zarządu spółki w danych okolicznościach stosownego dowodu na brak po stronie wierzyciela spółki szkody, o której mowa w tym przepisie.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanego do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013. 461).